

KONEC MALÍŘE

Neděle, 20 března 2011

Toto malé povídání začíná v době, kdy jsme s kolegou navštívili na fakultě dva semestry kresby a malby. Kluk to byl talentovaný v oboru i v rychlokreslení portrétů. Dokázal několika tahy vytvořit výrazný portrét zájemce. V legraci byl terčem mých návrhů na skvělou spolupráci:

odejdeme z oboru a on bude na Karlově mostě kreslit - a já, no já mu budu nahánět zahraniční zájemce - to bude zajímavé. Součástí výuky byla kresba podle modelek. Sedět docházely, a také obnažené seděly: baletky, studentky, zdravotní sestřičky a ... Fakultním nepsaným zákonem bylo - jen koukat, nesahat, nezamilovat se, ale pouze kreslit a kreslit. Kolegovi profesor to nezvládl, bylo to moc velké pokušení - a podlehl krásné baletce. Byl vyloučen. Mohu potvrdit, že ani jednomu to nevadilo, byli mladí a zamilovaní. Vzali se. A snad i šťastní. Profesor siivil sebe i svou vyvolenou. Každému malíři ji neseděla a on bral noční a další služby za kolegy navíc. Jednou profesorův domov prostě měl zastat v práci. Nevím co se stalo v jejich útulném ateliéru, ale výsledek byl hrůzný - tři mrtvá mladá těla. Tímto byl konec malíře a profesora...
- doktor -